

ZPRÁVA Z CYKLOVÝLETU – 10. ŘÍJNA 2019

Vážení příznivci zdravého pohybu i v seniorském věku, spolujezdkyně a spolujezdci!

Předkládám zprávu z našeho jedenáctého letošního kolovýletu, který se uskutečnil ve čtvrtek 10. října 2019.

Jak jsme plánovali, vyrazili jsme od hornopočernického nádraží (jeví se jako optimální odletová plocha) směrem na východ. Po již pěkně ošoupané cyklostezce na Klánovice (příští rok ji bude už dvacet let) jsme záhy dostihli lesa a netrvalo dlouho a přejížděli jsme kolínskou silnicí směrem do Květnice.

Pak přes Sluštice a Březí jsme se přiblížili na okraj Říčan. Od tradičního koupaliště Jureček jsme proti proudu Rokytky podjeli obtížnou kosteleckou silnicí a ocitli se v lůnu říčanského lesa plného stovek, ba tisíců muchomůrek v nejrůznějších barvách. Ještěže nám nebylo líto je nesbírat, ale pohledy i z kola to byly vpravdě pohádkové.

Počasí stále drželo svůj ranní slib, i když ochlazení a blížící se fronta byly neodvratné. To už se ale blížila Klokočná se známou hospodou U Koně mistra kuchaře Sapíka. Jen jsme usedli v útulném výčepu, začalo nekompromisně pršet. Dobrá krmě nás v hospodě podržela skoro hodinu, ovšem právě do té doby, kdy pršet přestalo. Neuvěřitelné, jak si nás letos počasí předbíhá. Tak svatý Petře, mockrát děkujeme!

Z Klokočné jsme pak projeli Struhařovem a dostali se na cestu do Ladových Hrusic. Při vzpomínce na mistra Ladu jsme Hrusice pietně projeli až k mlýnu Hrušov. A pak už nás vítala Mnichovka, poměrně vodnatý potok, tekoucí až k Sázavě. Velmi romantická cesta k historické hlásce u Zlenic. No a do konce cesty zbývalo jen pár kilometrů k nádraží v Čerčanech. Odtud jsme elefantem vyrazili na Prahu. Na hlavním nádraží jsme rozloučili a každý jel po svém domů.

Jeli jsme ve čtyřech – Květa, Fanda, já a naše novicka Ria, kterou s radostí vítáme do naší rodiny. Celkem jsme ujeli 52 km, čili od začátku roku máme již na počítačích 659 km.

Nu a na další, již dvanáctý (snad ne poslední) kolovýlet vyrážíme v úterý 22. října, opět se srazem u hornopočernického nádraží. Cíl cesty jsou Poděbrady a Nymburk a pojedeme podél Labe, nejspíš po větru tam, vláčkem zpátky. Změna programu vyhrazena, podle větru se můžeme i otočit. Tak se na Vás těším, bylo by dobré, kdyby se zase někdo z předchozích účastníků probral k aktivitě a vyjel s námi. Horší část podzimu se blíží a moc času (toho lepšího) už nezbývá. Tak hurá do sedel, v úterý 22. 10. sraz v 8:45 v Horních Počernicích.

Srdečně Vás zdravím!

Ivan Liška